

[Handelsministeren.]

anstaltninger skal bestaa af, derom sagde det ærede Medlem kun dette, at de ikke skal bestaa af Told alene. Og deri kan jeg være enig med det ærede Medlem. Jeg er ogsaa enig med det ærede Medlem i hans Slutningsbetragtninger, hvorefter vi skulde se at enes om de Foranstaltninger, der skal anvendes, indtil vi igen kan naa frem til mere normale Tilstande, og jeg kan sige, at Regeringen ser særdeles gerne Enighedsbestræbelserne kronet med Held. Vi faar nu se, om disse Udtalelser af det ærede Medlem virkelig bunder i nogen Realitet, naar Forhandlingerne skal føres paa afgørende Vis. Jeg haaber det!

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Henstilling til Regeringen om at gaa ind paa en økonomisk Politik, hvorved der kunde komme en Afspænding i Uoverensstemmelserne mellem Dele af Befolkningen, kan ikke vække mig til nogen Indsigelse, endside til en Afvisning, tværtimod! Ogsaa jeg mener, at Regeringen netop har bestræbt sig for, at vi i en saa vanskelig Tid kan faa tilvejebragt Forhold, der bedst muligt gør Ret og Skel overfor de forskellige Befolkningsdele, og naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller bebrejder os, at vi ikke har vist tilstrækkelig Aktivitet, tror jeg, det ærede Medlem glemmer, at Regeringen Gang paa Gang har faaet særdeles vigtige Forslag afvist af Flertalspartierne i det andet høje Ting og af Oppositionen i denne Sal. Men jeg takker for øvrigt det ærede Medlem for hans forstaaende og saglige Udtalelser om det foreliggende Spørgsmaal. Hans Udtalelser om, at en henholdende Politik her var den rigtige Politik, var jo i Realiteten en Tilslutning til det af Regeringen indtagne Standpunkt.

Overfor Bemærkninger af det ærede Medlem Hr. Hans Hansen om, at der herskede megen Uklarhed i Befolkningen overfor de økonomiske Problemer, skal jeg kun sige, at dette er jeg enig med det ærede Medlem i, men de Forklaringer, der gives Befolkningen, er ogsaa undertiden af en noget uklar, jeg kan sige vildledende Beskaffenhed, og jeg maa sige til det ærede Medlem, at jeg synes, at Forholdet er dette, at han ikke med sine Udtalelser bidrog væsentlig til at sprede Uklarheden.

Sluttelig skal jeg sige til det ærede Medlem Hr. Holstein, der foreholdt mig en Udtalelse paa et offentligt Møde paa Fyn som en letsindig Udtalelse, at jeg ikke har udtalt mig som refereret i „Fyns Tidende“ paa Mødet i Langeskov. Der er refereret, at jeg har sagt, at England vilde lægge 25 pCt.s

Told paa vore Landbrugsvarer, saafremt vi gik til en Kronekurs lig Shilling. Noget saa urimeligt kan jeg fornuftigvis ikke have sagt. Jeg har derimod sagt, at de gjorde Erfaringer har vist os, at en villet, voldsom Sænkning af Kronekursen kan blive efterfulgt af Repressalier. Frankrigs 15 pCt.s Valutatold overfor danske Produkter og Tysklands Smørtold er tilstrækkelige Vidnesbyrd herom. Hvis noget tilsvarende blev Tilfældet overfor vor Eksport til England, vilde det jo ikke hjælpe Landbruget, at vi sænkede Kronekursen, tværtimod! Dette er, hvad jeg har sagt, og det er ogsaa rigtigt sagt. Vi staar nemlig ikke mere overfor en Verden, der hungrer efter vore Varer; vore Landbrugsprodukter er spærret ude overalt udenfor England ved Told, ved Valutatold, ved Kontingentering og ved andre Restriktioner. England er det sidste, det eneste tilbageværende nogenlunde frie Marked. Helt frit er det jo ikke, idet der allerede er lagt 10 pCt. Told paa dansk Smør, der udføres til England.

Det forekommer mig at være en Letsindighed nu at se bort fra, hvad der allerede er sket overfor vor Eksport som Følge af Kronekursens Sænkning, og gaa ud i en ny voldsom Kurssænkning, som kan give Lejlighed og Paaskud til Iværksættelse af Spærringer for vort Eksport, hvorved vor Stilling vil blive endnu mere vanskelig, end den er i Forvejen. Det er noget saadant, den danske Regering ikke har villet tage Ansvaret for, at Landet blev ført ud i, og har advaret imod; det har været Regeringens Pligt at gøre det, og hvis vi ikke havde gjort det, vilde man med Rette have kunnet angribe os derfor bagefter, og man vilde sikkert ogsaa have gjort det. En Regering maa altid tage sit Ansvar, den har Hovedansvaret for Landets Styrelse. Det er Regeringens Pligt at give Befolkningen Besked om det, som Regeringen skønner er rigtigt eller fejlagtigt, og at gøre det paa en saadan Maade, at ingen kan være i Tvivl om, at det, som Regeringen giver Udtryk for, er baseret paa et indgaaende Studium af alle foreliggende Forhold, og jeg kan sige, at jeg føler mig overtydet om, at ingen ansvarsbevidst dansk Regering vilde paa-tage sig at føre en væsentlig anden Politik overfor disse specielle Forhold, her er Tale om, end den Politik, som Regeringen hidtil har ført.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa ny anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Udenrigsministeren (P. Munch): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har